

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **H. O.**

skazanego z art. 183 § 1 k.k. i art. 225 § 1 k.k.

oraz **G. O.**

skazanej z art. 183 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 15 kwietnia 2026 r.,

wniosku obrońcy skazanych o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 maja 2025 r. w sprawie VI Ka 794/24, Sąd Okręgowy w Gliwicach utrzymał w mocy, zaskarżony apelacją obrońcy oskarżonych, wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 30 kwietnia 2024 r., IX K 1321/20, orzekający m.in. wobec G. O. karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaś wobec H. O. karę łączną roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności.

Kasację na korzyść skazanych wniósł obrońca, który zaskarżając wyrok w całości zarzucił rażące naruszenie prawa procesowego, tj. art. 41 § 1 k.p.k. oraz art. 91 ust. 1 i 3 Konstytucji RP w zw. z art. 6 ust 1 EKPCz w zw. z art. 47 KPP w zw. z

art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w zw. z art. 2 TUE oraz art. 6 ust. 1 i 2 dyrektywy 2016/343, mające istotny wpływ na treść orzeczenia, jednocześnie skutkujące wydaniem zaskarżonego wyroku w realiach bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., a nadto rażące naruszenie prawa materialnego, tj. art. 183 § 1 k.k. Obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i uniewinnienie G. O. i H. O. od popełnienia czynu z art. 183 § 1 k.k. ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym. Skarżący wniósł nadto o wstrzymanie wykonania orzeczenia do czasu rozpoznania kasacji.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wyjątkowy charakter instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia, jako odstępstwa od zasady jej wykonania z chwilą uprawomocnienia, odnosi jej ograniczone stosowanie do m.in. nieodwracalnie niekorzystnych dla skazanego skutków, które mogą wystąpić w sytuacji, gdy orzeczenie jest lub ma być wykonane.

Aktualność zachowuje stanowisko Sądu Najwyższego, że zastosowanie tej instytucji winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2003 r., IV KK 347/03, czy z dnia 20 października 2022 r., II KK 473/22). Tego rodzaju następstwa mogą zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza wniesionej kasacji świadczy o jej zasadności, a tym samym o konieczności uchylenia zaskarżonego nią wyroku. Wtedy bowiem dochodzi do sytuacji, w której skazany odbywałby karę, która ze względu na charakter i wagę uchybień nie powinna być wykonywana.

Mimo wagi podniesionych zarzutów, a w szczególności tego, który związany jest obsadą sądu, ich zasadność nie jest na tyle oczywista, by przełamać zasadę nakazującą wykonanie orzeczenia po jego uprawomocnieniu.

Przeprowadzona ocena zarzutów kasacyjnych ma charakter wstępny, związany z kwestią wstrzymania wykonania orzeczenia i nie przesądza o kierunku

ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy, które musi być poprzedzone pogłębioną analizą i oceną argumentacji przedstawionej w kasacji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[r.g.]